

MÓDA POMÁHÁ

Významní čeští módní návrháři se spojili, aby v rámci projektu Benefashion vytvořili modely pro mladé ženy, které zastihla rakovina prsu v nejméně očekávanou dobu. Jak to dopadlo, můžete vidět na originální přehlídce na letošním Designbloku.

TEXT: MONIKA OTMAROVÁ, FOTO: PETR JANDERA

PAVEL BREJCHA

MÓDNÍ NÁVRHÁŘ

Projekt 35 je mi sympatický od začátku. Nejen proto, že se týká prevence rakoviny prsu, ale i tím, že ukazuje, jak lze žít, když nemoc překonáte. Navíc se tato nemoc nějak dotýká téměř každé rodiny nebo okruhu přátel. I pro mne je to velmi osobní záležitost, dobře si vzpomínám, jak s ní bojovala moje maminka. Celý projekt je pro mne také výzvou a příležitostí něco se dozvědět a zamyslet se nejen nad nemocí samotnou, ale i nad celým procesem, který končí až hodně daleko po nemoci. Projektu se tak trochu účastním i ze „sobeckých“ důvodů, protože setkání s ženou, pro kterou oděv vytvářím, je nesmírně obohacující. A doufám, že to je vzájemné. Ženy, které do projektu šly, mají můj obdiv. Je to od nich velká odvaha. Nejenže je to velmi citlivé a intimní téma, které se týká těla a vztahu k němu (a tady jde o opravdu velké zásahy do ženských těl), ale projít se po módním mole na přehlídce před zraky mnoha lidí vyžaduje velkou dávku odvahy. Oděv vzniká ve společném dialogu a jeho podobu nechám zcela na své modelce. Důležité pro mne je, jak chce vypadat ona. Chci, aby se cítila dobře a bylo jí fajn.

KATEŘINA KROPÁČOVÁ

29 LET

Od začátku, kdy jsem onemocněla, jsem si říkala, že to má nějaký důvod a mělo by to následně mít i nějaký výstup. S účastí v projektu mne oslovila paní docentka Tesařová, má onkoložka, a já jsem byla hned pro. Chci, aby se mladí lidé dozvěděli, že mohou onemocnět i velmi mladé ženy. Pro ženu je hodně těžké se s tím srovnat, protože v průběhu léčby přijde o hodně pro život normálních věcí. Jde o to, jak potom život pokračuje dál. Líbí se mi možnost předvádět model Pavla Brejchy, i když z toho samozřejmě mám obavy. Ale je strašně fajn, že lidé budou mít možnost vidět, že všechny ty holky mohou i po nemoci vypadat dobře a mohou se cítit skvěle ve vlastním těle. Pavlu Brejchovi při tvorbě modelu absolutně důvěřuji. Je to můj styl a nemám potřebu do toho nějak moc zasahovat. Má to rád, ale zároveň je to velmi kreativní. Pavel je velmi nakloněn mým nápadům, ale mně se líbí, že tvoří něco pro mne, a nechávám to na něm. Je zajímavé podívat se pod pokličku návrhářské práce, na to, kde návrháři berou nápady a čím se nechávají inspirovat. Na výsledek se neuvěřitelně těším.

*ODĚV VZNIKÁ
VE SPOLEČNÉM
DIALOGU. CHCI, ABY SE
V NĚM CÍTLA DOBŘE.*

VYJÍT NA MOLO, TO CHCE OD ŽEN, KTERÉ NEJSOU MODELKY, VELKOU DÁVKU ODVAHY.

DENISA NOVÁ *MÓDNÍ NÁVRHÁŘKA*

Vůbec jsem nezaváhala a do benefiční akce jsem se pustila s naprostou samozřejmostí. Nejen kvůli jejím organizátorům, jimž naprosto důvěřuji, nebo kvůli ostatním návrhářům, kteří se jí účastní a s nimiž se mi dobře pracuje a vždy se s nimi ráda potkám. Tady nebylo vůbec o čem přemýšlet. Pokud může naše práce někomu pomoci, není co řešit. Také na Simoně, která do projektu šla, jsem viděla, že jí to baví a má do toho chuť. Na prvním setkání jsem jí představila své modely a snažily jsme se zjistit, jestli je jí to blízké. Nějaké kousky ze své kolekce jsem na ní také vyzkoušela. Vlastně v tomto případě pracuji naprosto standardně, stejně jako když vytvářím jakýkoli jiný model na přehlídku nebo pro některou ze svých zákaznic. Simonu jsem také požádala, aby mi řekla něco o sobě, co má ráda, co ráda nosí, co se jí líbí a nelíbí, co je jí blízké a co méně. Chci člověka poznat a rozhodně ho nechci do ničeho tlačit. Pro mne je při práci důležité zjistit, do jakého stylu to zasadit, a umět vypíchnout osobnost v daném stylu a atmosféře. Také si uvědomuji, že to pro ženy nebude jednoduché, protože nejsou modelky a chce to velkou dávku odvahy vyjít na molo. Takže se budu snažit, aby to Simoně slušelo a aby se cítila dobře.

SIMONA HÝSKOVÁ *36 LET*

Po roce lítání po nemocnicích mi projekt, pro něž mě získala moje lékařka, přišel jako skvělé odreagování od těch hrůz, které jsme si celá rodina zažili. Spolupráce s paní návrhářkou Denisou Novou byla úžasná. Nechala mě do procesu tvorby modelu zasahovat, zajímala se o mé záliby i o to, co ráda nosím, abych se pak v jejím modelu cítila co nejlépe. Uvědomila jsem si, že ještě existují lidé, kteří dovedou dělat věci s láskou, aniž by za to něco od ostatních chtěli. Jsem maminka na mateřské dovolené, nemám moc času sledovat módní trendy, to více sleduji, jak obléct děti. Moc času na sebe nemám. Můj šatník obsahuje pár pěkných kousků, ale jinak hlavně pohodlné věci, které se dají nosit v každodenním životě. Myslím si, že když se žena cítí v nějakém oblečení dobře, odráží se to i na jejím sebevědomí a náladě. Když se mně samotné něco líbí a cítím se v tom hezky, mám vždycky hned lepší náladu. Platí, že když je člověk na dně, může ho i kousek hadříku povznést tak, že aspoň na chvíli zapomene, že ho něco trápí.

akta

IDEÁLNÍ JE, KDYŽ SE MI PODAŘÍ PROLNOUT DO ŠATŮ OSOBNOST ŽENY.

LIBĚNA ROCHOVÁ MÓDNÍ NÁVRHÁŘKA

Nad účastí jsem nemusela vůbec přemýšlet. Povinností člověka, který dělá práci, jež ho naplňuje, a má to štěstí, že je zdravý a pevně ukotvený ve světě, je pomáhat. Když použiji slova dalajlamy: budeš šťastný tehdy, když uděláš šťastnými druhé lidi. Pokud uděláte dobrý skutek, pak se vám to vrátí, protože i vy jste potom šťastní. K tomu vedu i své studenty. Co se týče samotného aktu tvorby, je pro mne velmi důležité, abych ženu, pro kterou vytvářím model, dobře poznala. Poté jí můžu nabídnout několik možností a směrů, jimiž se můžeme vydat. Dělán inspirativní kolekce, kde prezentuji jen své vlastní koncepty, ale druhá věc jsou zakázky. To jsou věci, za kterými si stojím, ale zároveň se v nich klient či klientka musí cítit dobře, protože nosit je budou oni. Ideální je, když se mi podaří prolnout jejich osobnost do šatů. Důležitým a krásným okamžikem, který mne při práci naplňuje, je ten, kdy žena v šatech ode mě řekne, že v nich cítí vlastní já, když se její duše prolne s oděvem.

PETRA JAŠOVÁ 27 LET

Jako modelka jsem se nepřihlásila sama, byla jsem spíše navržena, ale neodmítla jsem. Chtěla jsem to zkusit, nechat si poradit od zkušené a uznávané paní návrhářky, trochu se zorientovat. Není to poprvé, co jsem se zúčastnila nějakého projektu, který souvisí s rakovinou prsu, takže jsem se na takový zážitek těšila. Setkání s paní Liběnou Rochovou bylo velmi příjemné. Překvapila mě svou vstřícností, jakoby obyčejností, přitom i kultivovaností. Spíše já jsem nejdříve byla trochu nervózní, ale rodinné prostředí, kam mě pozvala na první setkání, mě velmi uklidnilo. Zajímala se o můj pohled, o můj vkus, co ráda nosím. Raději jsem se však chtěla nechat inspirovat jejím názorem a zkušenostmi, obzvláště proto, že nejsem právě „modelový typ“. Oblečení má u mě velký vliv na náladu a na sebevědomí. Když se obléknu podle ranní nálady, někdy mě to pak přes den mrzí, lépe funguje, když si dopředu připravím kousky, které spolu ladí a v nichž se cítím dobře. Myslím, že je lepší nepodléhat trendům a snažit se zvolit si svůj styl. To ale není vždycky snadné.

BENEFASHION PRO PROJEKT 35

„Koncept projektu Benefashion představuje spojení českých módních návrhářů, které jsme oslovili, aby prostřednictvím módního designu pomohli upozornit na problematiku karcinomu prsu u velmi mladých žen. Každý módní návrhář vytvoří pro danou modelku – pacientku jedinečný model, který bude vycházet z jejich vzájemného dialogu a představ. Kromě módní přehlídky s originální choreografií, která se uskuteční 31. října od 18 hodin na Designbloku, plánujeme realizovat také následnou výstavu fotografií Marka Musíla, který bude celý proces vzniku modelů fotograficky dokumentovat,“ upřesňuje kurátorka projektu Benefashion Monika Koblerová. „Benefashion volně navazuje na projekt, který jsem kurátorovala v Českém centru v New Yorku před 10 lety, je to tedy takové malé výročí. Věřím tomu, že prostřednictvím módy se může významně upozornit na témata, o nichž by široká veřejnost měla vědět více. Celý charakter je benefiční, takže všichni, kdo do tohoto projektu vstupují, se vzdávají nároku na honorář, což je v dnešní komerční společnosti mimořádné,“ doplňuje kurátorka projektu Monika Koblerová.